

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 cèntims.

Número atrassat, 20 cèntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75 " " "
EXTRANGER.	2 " " "

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remittits y reclams, á preus convencionals

Do s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Farmacia de J. Orpinell Vendrell

Elixir de fosfats compost,
ab KOLA, COCA y PEPSINA

RECONSTITUYENT Y DIGESTIU DE PRIMER ORDRE

Remey apropósit pera las personas de naturalesa pobre y molt útil en las convalescencias. — 2 pessetas frasco.

LICOR GUAYAQUINA

El millor remey per la boca. — 1 pesseta '1 frasco.

Pere Simó Romeu

Cirurgiá-Dentista

Extraccions de caixals y arrels, sens dolor.
Dents y dentaduras de cauchú, platino, or, etc. á preus sumament baratos.

Horas de consulta:

De 8 á 1 del mati y de 5 á 6 de la tarde.

CARRER DE LA BAIXADA, NÚM. 9. - VENDRELL

EN VENDA

Sis màquinas
pera arrencar ceps

Sistema el mes perfeccionat * Se vendrán á mitat de preu

Dirigirse á la cerrallería de Pau Socias (Trous)

Postals ilustradas

ab vistas de

SANTAS CREUS

Una colecció de 10 tarjetas, UNA pesseta.

Se troba de venda en la impremta de Ramon Germans.

EN VENDA

Se ven un hort situat en lo carrer de Colon, propietat dels hereus de casa Magre.

Informará en aquesta vila D. Ramon Garriga.

RETALL

Els contribuents per territorial, aviat pagaran un nou impost. Al rebre el taló del darrer trimestre del any, rebran ademes un altre talonet d'aquesta nova contribució, motivada pels perjudicis que va ocasionar temps passats la llagosta en determinadas regions ahont la deixen creixa, procedint á extingirla el Govern quan ja no s'hi es á temps, lo qual no vol dir que s'hi deixin de fer gastos de gran consideració.

¡Ditxosa llagosta! Ara, ab fetxa 15 de Setembre, s'ha dictat una Real Ordre, en virtut de lo que, y ab càrrech als presuposts generals del Estat, se crean camps d'experiencias pera estudiar la manera de destruir l'insecte á las provincias de Albacete, Badajoz, Ciudad Real, Cáceres, Cuenca, Córdoba, Madrid y Toledo; y el ministre de Agricultura prou se'n queixa en el preambul de la R. O. en qüestió dels perjudicis que en l'ordre material causa la llagosta y del «verdadero desprestigio en que ante las naciones civilizadas nos coloca la reproducció de tan temible enemigo»; però, ¿per qué ens fan pagar els plats trencats á nosaltres de la deixadesa y de la ignorancia dels altres?

A Catalunya, quan contra la agricultura pas-

sa una calamitat, aguantan els agricultors ab ella y no demanan res á ningú, ó si demanan al Estat una justa exempció de pago, no es atesa generalment, y aixó que las calamitats que sobrevenen á la agricultura de la nostra terra son degudas á causas invencibles; mentres que aquesta de la llagosta, es deguda á causas fácilmente evitables. Ho reconeix el mateix ministre.

La reproducció de la llagosta, se llegeix en la R. O. que comentém, es «debida unas veces la falta de vigilancia para seguir su vuelo y poder determinar con toda exactitud y precisión los terrenos en que la aovación haya tenido lugar; motivada otras por la resistencia más ó menos pasiva que hacen muchos propietarios de terrenos de pasto á la roturación de los infestados...»

Ja ho saben donchs els agricultors catalans; per la ignorancia y negligencia dels altres, pagaran enguany una nova contribució, y la pagaran en virtut de posseir terrenos que encara se ressenten de terribles inundacions y pedregadas que ningú ha indemnizat, y que com els de vinyas filoxeradas no deurian pagar res, segons una llei... que consta escrita al paper pera els catalans; vinyas que si bé en part s'han replantat, ha sigut á copia de grans gastos que s'han pagat els catalans, y que, ab tot y aixó, aquest any, en comarcas enteras de la nostra terra estan donant cullita escasissima, sense que ningú tracti de solicitar cap exempció de tributació.

En els districtes rurals poden continuar els contribuents suportant el caciquisme que aguanta tot aixó y fent d'esqueneta als diputats cuneros; ja veuen els agricultors que 'ls serveixen de parroquiá.

Donchs, ¿y 'l Banch Agrícola?

A mos benvolguts amichs Jaume Carner y Pau Martorell.

Realment epena l'ánima l'observar aquesta vida quieta, més que quieta ensopida, del nostre poble.

Y lo més lamentable encara, es que aquest quietisme enervador amenassa pendre proporcions verdaderament alarmants; més espantosa cada dia; puig que no s'observa per cap part un remey regenerador, ni una iniciativa saludable, ni un rasgo d'energia capás per donar una empenta en vers lo camí del millorament. Avants al contrari; si alguna que altra vegada, per accident, s'ha vislumbrat un raig de llum d'esperansa; si alguna volta

s'ha vist l'intenció d'una empresa benèfica als interessos de la localitat, o no se l'ha fet objecte de la cooperació deguda o, de tràs-cantó, s'hi han posat encara obstacles pera evitar la seva realització. Potser sembli áspre 'l sentit d'aquestes frases; pero, no podem resistir l'impuls del patriotisme que invadeix nostre cor, y hem de dir'ho aixís, clar, descarnat, sense ánim emperó de molestar á ningú directament y si sols de treurer á colació aquesta defectuositat potser ja innata ab el modo de ser d'aquest poble.

No cal desenterrar fets per fonamentar las nostras aseveracions: bastará tant sols que parlém del assumpto que aludeix l'epígraf del present article.

Fá quatre ó cinch mesos que en una reunió general de la Societat «Centre Industrial» vá lliensarse al vol l'idea de la formació d'un Banch Agrícola. Aquesta idea fou rebuda ab general aprobació y aplauso pels concurrents á la reunió y quedá nombrada la Junta Directiva d'aquell Centre per treballar la cooperació de la «Cámbra Agrícola» y juntas las dugas entitats embestir els preliminars per dur a la práctica l'idea. Nosaltres forem els primers pessimistas respecte l'assumpto basantnos ab el criteri que tenim format del carácter vendrellench: prou ocasió tinguérem per significar'ho. Pero en veritat, ja casi anavam á confessar pública y alegrement el nostre error. En pró d'aquesta empresa, va despertarse una viva corrent de simpatia, se celebraren reunions y s'encausava l'assumpto pel bon camí, aixó es, se deixava de banda l'idea del Banch Agrícola de difícil realització en aquets temps de pur positivisme, per l'idea de un Establiment ó Banch de Crédit que á la par que afavorís ab els seus módichs anticipos á la Industria, Agricultura y Comers locals y comarcals, se dediqués á diferentas operacions realisables en nostra comarca.

¡Millor que no ho ferem! Aquella corrent de simpatia va debilitarse deseguida; las ganas de treballar en benefici dels interessos de tots varen adormirse, y al cap-de-vall, de tot aquell esperit d'empresa que semblava potent per desafiar y resistir els obstacles que s'oposessin al pas, no'n quedá més que 'l debil nombrament d'una Comissió que havia d'estudiar *uns datos* que s'rebrian de certa localitat que conta ja ab un Establiment d'aquesta naturalesa. Y está clar, los datos no han vingut, y encara que vinguessin de res servirian porque ¿qué'n treuriam de sapiguer la forma d'organización, que—dit sia de pas está al alcans de tothom—sino sabém encara si podem organisarnos? Naturalment. la Comissió no ha fet res... y no hi há qui's cuidi de preguntar com está aquest assumpto...

¡Quina llástima! Respectables capitals del Vendrell y de la comarca jauhen en las caixas dels Banchs de la capital de Catalunya, y altres no menos importants son invertits en valores industrials y del Estat. Aquells y aquestos tenen de contentarse ab una petita renda y están exposats á mermarse un dia ó altre donada la poca seguritat que ofereix la situació económica del Estat que s'l ánima que'n diriam de tot l'organisme financier. Empleats aquets capitals en una institució bancaria local, obtindrían absoluta seguritat y, sense tenir carácter d'usura, percibint els ligitims beneficis que corresponen al Capital y al Treball, produhirian una més crescuda remuneració y serian objecte del aplauso y consideració de tots els elements vius del país que baix l'amparo del Banch de Crédit podrian desahogadament desenvoluparse. ¡Quan prompte l'influencia d'aquesta entitat de crédito se veuria traduhida en totas las manifestacions del treball d'aquesta comarca, principalment en los conreus del camp y mes tart en la més bona y abundant producció, en nostres mercats, en nostra fesomia popular avuy tan raquítica y esmortuhida!... Y com que aquest Establiment, per desenvoluparse, se hauria de codejar ab entitats de la seva índole y la di-

versitat de operacions que verificaria, més d'un cop lo constituhirian en dipositari important de productes indígenes, quin dupte hi queda que s'veuria precisat á concórrer á 'ls mercats de consúm convertintse en factor importantíssim per la extracció dels nostres articles de producció que are més d'una vegada hem de tenir enmagatzemats ó confiar la seva venda á mans estranyas.

Pero, cá! ja'n pot tenir de ventatjas aquesta idea: aixís com ha mort avuy, morirá demá si per atzar reviu un altre dia. Es lo qu'hem dit més amunt. Ab totas las iniciativas benéficas d'interessos generals, ó no s'hi coadjuva degudament per inercia de temperament ó de tràs-cantó hi há qui's cuida d'obstruirla ja per egoisme d'iniciativa ja per altres fins més censurables.

Y aixís van passant els anys; y la nostra vila nadihua, aquest trosset de mon que tanca las afectacions més tendras y delicadas de nostra existencia, va escolantse y decandintse més cada dia, allunyantse dels portentosos avensos dels temps moderns, y tributant á la immigració, més que cap altre de la seva categoria, ab familias senceras que desarreladas de casa seva's lliensan á la eventualitat á buscar en altra part lo que aquí no troban, ó millor dit, se 'ls nega.

Entre tant, ¡pobre Vendrell! las ideas autonomistas prenen alts vols emportantse ab la eficacia de sas doctrinas la simpatia y 'l concurs de las classes menesterosas, mitjas y acomodadas y 'l nom sagrat de la *patria petita*, embolcallat ab los mellors termes de afectió, brolla cada dia més á flor dels llavis...

Si aixó no es un contrast inexplicable que vinga Deu y que ho diga.

J. Gay.

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria celebrada 'l di-jous, dia 2 del corrent mes, baix la presidencia del senyor Alcalde D. Anton Martorell.

Signé aprobada l'acta de la anterior.

Lo senyor Mata proposa que pera comoditat del vehinat, dos ó tres días avans de finir lo plasso pera la recullida de la moneda antigua, l'Ajuntament cuydi de canviarla. Fou presa en consideració dita proposició pera son estudi.

Contestant á una pregunta del senyor Socías, la Presidencia posa en autos á la Corporació del estat en que s'troba 'l Municipi ab la Hisenda per lo que respecta als ingressos fets á la mateixa per consums.

Lo senyor Folch diu que ha arribat á sa noticia que al Hospital son tan escassas las robas de llit, que algunas vegadas las Germanas s'han trobat ab que no han pogut fer la deguda muda per la escassés de dita roba, y demana s'exciti 'l bon zel de la Junta del Hospital pera que subsani aquella deficiencia.

Lo senyor Alcalde contesta extranyant lo manifestat pel senyor Folch, per quan actualment sobran més de dos terceras parts dels llits allí existents, parats ab las robas corresponents, cosa que no lliga ab la versió de que s'ha fet eco 'l senyor Folch.

Intervé 'l tinent d'Alcalde senyor Ivern pera manifestar, que durant lo temps que ha desempenyat la Alcaldía interinament, ha fet algunas visilas al Hospital pera enterarse de las necessitats del mateix, y que en cap d'ellas se li havia manifestat la falta de roba pera 'l llits.

Lo senyor Alcalde, ab tot, prometé posar la queixa del senyor Folch en coneixement de la Junta.

Lo senyor Ivern presenta una instancia firmada per cinch dels sis matarifes del escorxadó, en la que solicitan se variin las horas de matansa, que ara son de onze á dotze del matí, senyalantse las mateixas de avans. Quedá pendent de resolució.

La Presidencia manifesta que per part de la Companyia del ferro-carril, se li havia proposat lo sanejament dels estanys de Comarruga, lo que s'compro-

metia portar á cap dita Companyia miljantsant que 'l Municipi contribuís ab una décima part al gasto de l'obra que deuria realisarse corrent las nou décimas parts restant á cárrech d'aquella. Se nombrá una comissió composta del Alcalde senyor Martorell y dels regidors senyors Salvó y Folch, pera que, junt ab lo representant de la Companyia, entenguin en tan important projecte.

La mateixa Presidencia dona compte de que haventse presentat una comissió del Sindicat dels gremis de consums notificantli que se 'ls fa imposible lo seguir en la forma que ve seguintse de 5 á 6 anys aquesta part, crida la atenció de la comissió especial d'aquest ram y de l'Ajuntament en general pera que's prengui ab verdader interés aquet assumpto, donchs considera que cualsevol de las formas que la corporació pot adoptar serán infinitamen molt mes perjudicials per la població en general que la forma de Concertsgremials que avuy ve seguintse.

Lo Ajuntament va quedar enterat opinant lo mateix que la presidencia.

Se acordá que las sessions, en endavant, comensessin á dos quarts de nou del vespre.

Y no haventhi cap mes assumpto d'que tractar s'aixecá la sessió

CRÓNICA

Lo mes de Setembre s'ha volgut despedir d'una manera més propia d'un mes del hivern que de la tardor. Plujas a las terras baixas y neus á l'alta montanya de Catalunya, que han fet que la temperatura refresqués de tal manera que s'ha sentit fret de debó.

Vaya un últim ters de mes de Setembre més emplujat.

Actualment s'está procedint en nostre terme á la recolecció de las garrofas, quina cullita es enguany poch menos que mitjana. Se paga la novella de 5'50 á 6 pessetas quintá. La vella ha sofert una petita baixa, haventse cotisat en lo mercat del diumenge passat á 8 pessetas quintá.

Lo dia primer del corrent, finida la llicencia de dos mesos que se li havia concedit, torná á encarregar-se de la Alcaldía d'aquesta vila lo senyor Alcalde en propietat D. Anton Martorell, deixant d'exercir dit cárrech lo primer tinent D. Joseph Ivern que 'l desempanyava interinament.

Trobantnos en la época de la emigració de las aurenetas, de las que tan grans agafadas se'n fa en los innumerables paranyes que per vergonya se veuhen establerts per tota la costa d'aquesta provincia, cridém la atenció de las autoritats de la mateixa pera que dictin las disposiciones necesarias conduhents á evitar una cassa que 'us posa a més baix nivell que'l Marroch, ahont son respectadas tan interessants com útils aus.

Es de absoluta necessitat que se arregli la entrada del carrer de la Estrella en son encreuhament ab la carretera de Valls, puig haventse ensolsit las llosas de la cuneta de dita carretera, se fa imposible lo pas dels carros que's veuhen precisats fer una gran volta pera entrar á dit carrer.

Y no es aquest sol l'inconvenient, puig de sobrevenir un aiguat, com la cuneta se troba interceptada per las llosanas, las aguas inundarian dit carrer, prou propens á aixó en aiguats serios.

Urgeix, donchs, l'arreglo d'aquell pas com més aviat millor.

Durant la fira, que celebra nostra vila los días 15, 16 y 17 del corrent mes d'Octubre, en lo Teatro del Cassino Circo hi actuará una companyia dramática dirigida pel primer actor D. Antoni Píera, que posará en escena las duas novas produccions *Lo cor del poble* de Ignaci Iglesias, y *Aurora* de Joaquím Dicenta.

En lo concurs de gegants y nanos celebrat á Barcelona ab motiu de las festas de la Mercé, los artístichs gegants de la vehina vila de Arbós han obtingut medalla de plata.

Dits gegants recentment restaurats per lo intel·ligent escultor senyor Renart, imitan los principals personatges del cuadro escenich de Apeles Mestres, *Picanyol*, ab la particularitat que la testa del gegant es tradició popular que vol imitar la figura del general francès Suchet, qui durant la guerra de la Independencia saqueja y cremá la vila d' Arbós.

Rebin los alts personatjes arbosenchs nostra més coral enhorabona per la honrosa distinció que han obtingut.

Per la autoritat militar ha sigut denegat el permis pera celebrar lo Consell general ordinari de la *Unió Catalanista* que devia tenir lloch, segons prevenen els estatuts de l' *Unió*, dintre 'l corrent mes d' Octubre.

La Diputació provincial ha concedit tres mesos de llicencia á son president D. Joan Huguer.

Durant lo corrent mes d' Octubre los minyons perteneixents á la reserva deuen passar la seva revista anyal.

Aquell metje de Reus, en Sedó, que fou condemnat á vint anys de presiri per la Audiencia provincial de Tarragona en una causa sobre envenenament, ha fugit del presiri de Melilla segons diu un periódich.

Dit metje, com es sabut, era nebot del senador y qüefe del partit romerista de Catalunya D. Anton Sedó, avuy difunt.

La Caritat Cristiana d' aquesta vila ha distribuït als pobres de la mateixa, durant lo passat mes Setembre, los següents bonos: Gallina, 31; carn, 14; pá, 6; llel, 5; ous, 4; y una llimosna extraordinaria de 20 pessetas; important en conjont la cantitat de 135'60 pessetas.

La Comissió Liquidadora del primer batalló del tercer regiment de sapadors minadors, ha publicat en lo «Boletín Oficial» la relació nominal de las classes é individuos del mateix que resideixen en aquesta provincia, quins ajustos tenen terminats y per lo tant poden solicitar los seus alcansos; entre 'ls quals s' hi troba Carlos Benach Ferrán, d' aquesta vila, ab la cantitat de 337'15 pessetas.

Per lo Rectorat ha sigut admesa la renuncia que de son càrrech tenia presentada la mestre interina d' una de las escolars de noyas d' aquesta vila, Donya Lluïsa Bagües Machin, y la de la mestra interina de Bonastre, Donya Jacinta Vives Sedó.

Ha sigut denunciat lo número del diumenje passat de nostre colega *La Avanzada*, de Tarragona, en quin commemorava la Revolució de Setembre del 68.

També ho ha sigut lo setmanari *La Justicia*, que igualment veu la llum á Tarragona.

Sentim la ensopegada y celebrarem ne surtin en bé de la mateixa.

Hem rebut un exemplar de la obreta *Las festas de Vilavista*, programa satírich de las festas de la Mercé de Barcelona, acompanyat d' una guia humorística y un plano simbólich. Está escrita en vers, ab dibuixos intercalats, formant un tomet de 30 planas, y 's ven al preu de dos rals en la impremta de nostre setmanari.

Los quaderns 91 y 92 del interessant *Diccionario Popular Enciclopédico de la Lengua Española*, que hem rebut son tan importants com lots los que 'ls han precedit fins avuy dia.

Se publica dita obra per quaderns de 16 páginas á tres columnas al preu de 30 céntims quadern.

Si algú de nostres lectors desitja coneixer tan útil publicació, pot dirigirse á D. Pere Garcia, Madera 12, Madrid.

S' admeten suscripcions á la impremta d' aquest periódich.

L' ALBA Y LO CEP

Ran y á la vora—d' un rech hi havia plantada un alba—que envers lo cel sas tendras brancas—alsá depressa xuclantue sempre—l' aygua del rech. Ben regalada—tant va enlairarse qu' era l' enveja—de las demés, y quan per entre—sas verdas fullas al trench del auba—jugava 'l vent, així orgullosa—mormorejava estas paraulas—á un pobre cep: —Me 'n donaria,—jo, cep, vergonya, d' ésser tan nano—tenint tant temps, molt ruch deus ésser—quan xich te quedas no sabent creixer—tal com jo he fet.— A semblants tretas,—lo cep que n' era plé de judici,—li respongué: —Si xich me quedo—cregas qu' es, alba, porque no gasto—com tú lo temps, fent com sol dirse—creixentse d' ase, ja que no donas—fruyt com se deu: mirat y miram—y despres digas qui dels dos, alba,—la rahó té; tú, que 'l temps passas—trayentne fullas que pel novembre—s' emporta 'l vent, ó jo que umpleno—lo cup de vrema que afanyós busca—lo bon pagés.— A tals paraulas—va callar l' alba fent mala cara—per sempre al cep. ¡Quants homes viuhem—sobre la terra que son del alba—l' imatge fiel!

† Jaume Ramon.

Secció Oficial

Funcions religioses

Aquesta tarde á las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana y á las 4 després del Rosari surtirá la professó que recorrerà lo curs de costúm.

Dimars al vespre se comensará la Novena en honor de Santa Teresa de Jesús.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

— 16 —

EMI. Pobre dona, quina desilució tindrà!
PEPE. Y 'l senyor Unglada, quina sorpresa!
EMI. Quina enrabada pendrà! ja, ja, ja!...
PEPE. Aném á preparar la bomba final.
EMI. Haurá sigut una nit ben aprofitada!
(Se 'n entornan tot rihent. Venen Manel y Drapayre; aquest seguint á aquell.)
MANEL. ¡Un municipal!... ¡Rebaixarse fins á un municipal!... (Ab gran desasossego.)
DRAP. Calma, calma senyor Manel!
MANEL. Pero, esteu ben segur de que era un municipal?
DRAP. Seguríssim. Li torno á dir que n' han surtit dos del «Cuartelillo», y l' un ha dit: Que vagi bé; y l' altre ha contestat: Hi vaig, que no s' impacienti; y l' un ha dit: Ja m' esplicarás com ha anat la cosa; y l' altre s' ha ficat á cala llevadora y l' un al «Cuartelillo; y ella ja feya estona que hi era.
MANEL. ¡Y jo m' estich encara aquí!... ¡y no hi exterminat ja al batalló dels Xanxas!... Necessito sanch!... ¡matar!...
DRAP. Mati un pollastre, créguim: fassi com jo.
MANEL. Vos no teniu sanch!
DRAP. Que no tinch sanch, y encara 'n porto la galta bruta del tall que m' ha fet lo vidre del fanal?
MANEL. ¡Aneu á la porra!... Estich determinat!
DRAP. Pero, escolti!... Trobará la porta del pis tancada, y si truca...
MANEL. Veritat, no m' obrirán. No hi fa res, esperaré en lo replá, y aixís que surtin, ¡pim, pam!... quatre tiros y llestos!
DRAP. Está determinat?
MANEL. Del tot!
DRAP. Donchs, bona nit tingui... ó mala! com vulgui.
MANEL. Se 'n aneu?
DRAP. Me sembla que ja hi acabat la feyna.
MANEL. Fins á demá, donchs.

— 17 —

DRAP. Demá?... y, ¿ahont lo podré veure?
MANEL. A la presó... ó al cementiri!
DRAP. Currienta!... Alanta!
MANEL. Adeu siau!
DRAP. (Ap. tot marcant.) Demá á primera hora, compraré 'l diari.

ESCENA XIV

MANEL, sol.

MANEL. Per fi; ha arribat l' hora solemne!... Lo revolver?... (Palpantse.) Aquí 'l porto. Lo punyal?... també. L' un, aflat, l' altre carregat; las mans frisosas per esgrimirlos, y la veu de la venjansa me está dihent: ¡Mata!... ¡extermina!... mata sens parar fins que 'l municipi, per falta de personal, tinga d' obrir nova recluta pera refer de cap y de neu lo cos de municipals!... Se 'n parlará de la nit del 27 al 28 de Desembre! Son recort eclipsará 'l de la famosa nit de Sant Daniel!... Qué espero?... totj' está á punt!... Si, estich resolt! Prou lamentacions; ha arribat l' hora de obrar; del extermini!... ¡A dintre!... (Resolt, y en actitud trágica, entra á la escaleta.)

ESCENA XV

MATILDE, ve á temps per veure entrar á Manel á la casa, fent acció d' aconseguir-lo, pero 's deté.

MATIL. ¡Ah, pillo!... ¡Mal home!... No, que vagi; no es hora encara! A tú ja t' atraparé sense corre. A ella, á ella desitjo arregar entre mas urpas!... Haurá entrat ja? Sentiria no poguer acariciarli la cara primer qu' ell! ¡Ay, ab quin gust m' hi rabejaré!... No perdém temps, que podria venir y veure 'm y tot se tiraria

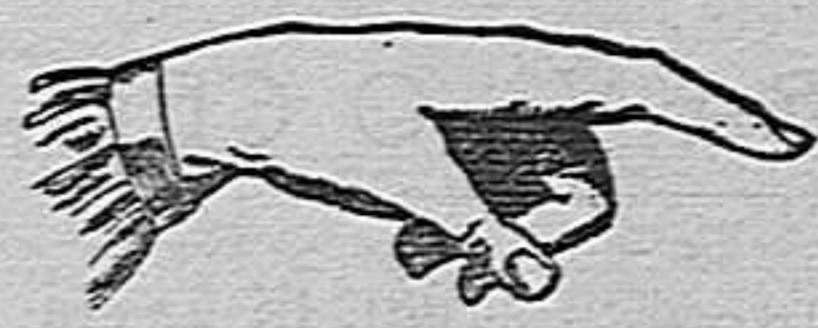
— 18 —

á perdre. Los guants? (Los porta posats.) Están ben cordats. Las agullas? (Palpantse las puntas dels dits.) A son puesto y frisosas per acariciar la cara de la murranga del meu home!... ¡Tinch de fer tal escarment que 'l recort d' aquesta nit serveixi de salvaguardia á las donas casadas ab homes estafalaris y libertinos!... Prou lamentacions! A obrar! ¡Al recambro de sota l' escala!... (Se fica corrents á la escaleta.)

ESCENA XVI

PINILLOS, guaytant desde la porta, y despres SENYORA RITA y CARRASCO.

PINI. Qué redemonios passa esta nit por estos carrés? Rumores y más rumores y enrañamientos! (Surt á guaytar per las cantonadas.) Mayormente, no parece sino que esta calle se ha convertido en recibidor de la puerta del infierno. No he podido romper el sueño en toda la nit. Al primero que vuelva á escandalizar por aquí, lo meto en chirona! ¡Caramba! (Se sent á la Sra. Rita y á Carrasco que venen enrañant ab gran acalorament.) Eh?... Más escándalo todavía? Quién vá! Deu meu, Deu meu, quin afront!... Pero, señora Rita!... Ah, soys vosotros? Ya está listo? Tota la culpa la te vosté! Pero, señora Rita!... Qué ha sido ello? Quin afront!... En vinticinch anys de exercir honradament la professió de comadrona, no m' havia succuhit un xasco tan botxornós!... (Casi plorant.) Crea V. que jo... Calli, calli, que no te disculpa ni perdó de Deu!

ANUNCIS

AGRICULTORS probeu el
Guano Universal
 marca "SOL" y vos convenceréu de sos bons resultats.

Dipòsit: Joan Reig, Plassa Nova, 2.-VENDRELL

PROGRAMAS CARNETS FACTURAS CIRCULARS ESQUELAS TARGETAS TALONARIS ETC.
--

Ramon Germans y Nebot
 IMPRESSORS

Impresos pera festas majors Especialitat en los de variis tintas.
Prens mèdichs. — Impresió esmerada.

Variat assortit de fanals japonesos, cadenas fantasia, serpentinhas, etc.

Carrer del Teatro, 18.-Vendrell

Barbería de Joan Carbonell

En aquest tan acreditat com elegant establiment s' ha rebut un variat assortit d' extractes de primera qualitat, com son **Violette, Ron-Kina, Portugal, Champou** y altres, pera friccions y pera rentar lo cap, que poso á disposició del públich á preus econòmichs.

Carrer del Sol, 17.-VENDRELL

¡Increible verdad!

Un anillo para caballero oro ley con hermosísimo brillante, 50 pesetas.
 Idem con brillante doble grueso, 100 pesetas.
 Un alfiler para caballero, oro ley con espléndido brillante, 25 pesetas.
 Alfiler id. id. (brillante muy grueso), 50 pesetas.
 Anillos última novedad para señoras y señoritas, oro ley con hermosísimo brillante, 25 pesetas.
 Un par pendientes para señoritas, oro ley con espléndidos brillantes, 25 pts.
 Un par pendientes para señoras, oro ley con hermosísimos brillantes, 50 pts.
 Idem con hermosísimos brillantes dobles gruesos, 100 pesetas.
 Un par pendientes para niñas (especialidad para verdadero regalo) oro ley y espléndidos brillantes, 25 pe. etas.
 Medallas oro de ley. con la efige de la Purísima, esmalte de Florencia, y brillantes Am: Alaska. Plas. 100.
 Oro garantido de ley (18 quilates) y brillantes químicamente perfectos, más hermosos y de más valor. por su constante brillantez y esplendor que los verdaderos. Descomposición de luz, dureza, lapidación perfecta, imitación maravillosa.

Regalo 5.000 pesetas
 á quien distinga estos brillantes ALASKA de los legítimos
Gran Premio en la Exposición de París

A todo comprador no conforme con el género se le devolverá inmediatamente el dinero.

Enviar la medida de los anillos, tomándolo con un hilo alrededor del dedo. Única y verdadera ocasión para gastar bien el dinero en regalos, siendo siempre su valor superior al coste. No se hacen descuentos; no se concede representación; no se envían muestras, *Gratis y Franco* catálogo ilustrado.

Envío franco de todos gastos en cajita valor declarado y por correo, para toda España é Islas.

No si vese ningún pedido que no sea convenido antes el pago.

Único representante general Sociedad Oro y Brillantes Am: Alaska.

G. A. BUYAS.—Corso Romana, 104 y 106, MILAN (ITALIA)

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell